

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Maxxus Group GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Globus Holding GmbH & Co. KG

Izrek

Člen 19 Direktive (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami je treba razlagati tako, da nasprotuje procesnemu pravilu države članice, s katerim se v postopku z zahtevo za razveljavitev zaradi neuporabe znamke tožeči stranki nalaga, naj v zvezi z morebitno uporabo te znamke s strani njenega imetnika opravi raziskavo na trgu in v zvezi s tem, kolikor je mogoče, predloži utemeljena stališča v podporo svoje zahteve.

(¹) UL C 228, 14.6.2021.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Fuengirola (Španija) 24. decembra 2021 – NM/Club La Costa (UK) PLC, podružnica v Španiji, CLC Resort Management LTD, Midmark 2 LTD, CLC Resort Development LTD in European Resorts & Hotels SL

(Zadeva C-821/21)

(2022/C 171/19)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Fuengirola

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: NM

Tožena stranka: Club La Costa (UK) PLC, podružnica v Španiji, CLC Resort Management LTD, Midmark 2 LTD, CLC Resort Development LTD in European Resorts & Hotels SL

Vprašanja za predhodno odločanje

V zvezi z Uredbo (EU) št. 1215/2012 (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012:

Prvo vprašanje. Ali je treba v primeru potrošniških pogodb, za katere se uporablja člen 18(1) Uredbe Bruselj I, to uredbo razlagati tako, da izraz „druga pogodbeni stranka“, ki se uporabi v tej določbi, zajema izključno tistega, ki je podpisal pogodbo, tako da ta ne more vključevati fizičnih ali pravnih oseb, ki niso osebe, ki so jo dejansko podpisale?

Drugo vprašanje. Ali je treba, če je treba izraz „druga pogodbeni stranka“ razlagati tako, da zajema le tistega, ki je dejansko podpisal pogodbo, če imata tako potrošnik kot „druga pogodbeni stranka“ sedež zunaj Španije, člen 18(1) Uredbe Bruselj I razlagati tako, da mednarodne pristojnosti španskih sodišč ni mogoče določiti na podlagi tega, da poslovna skupina, katere del je „druga pogodbeni stranka“, vključuje družbe s sedežem v Španiji, ki niso sodelovale pri podpisu pogodbe ali pa so podpisale druge pogodbe, ki niso pogodba, katere ničnost se predlaga?

Tretje vprašanje. Ali je treba, če „druga pogodbeni stranka“ iz člena 18(1) Uredbe Bruselj I dokaže, da ima sedež v Združenem kraljestvu v skladu s členom 63(2), to določbo razlagati tako, da tako določen sedež omejuje možnost, ki jo je mogoče uveljavljati na podlagi člena 18(1)? Poleg tega, ali je treba to določbo razlagati tako, da ne določa samo „dejanske domneve“, niti da ta domneva ne velja, če „druga pogodbeni stranka“ opravlja dejavnosti zunaj kraja svojega sedeža, niti da je dokazno breme na „drugi pogodbeni stranki“, da dokaže obstoj povezave med njenim sedežem, določenim v skladu z navedeno določbo, in krajem, kjer opravlja svoje dejavnosti?

V zvezi z Uredbo (ES) št. 593/2008⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008:

Četrto vprašanje. Ali je treba v primeru potrošniških pogodb, za katere se uporablja Uredba Rim I, člen 3 te uredbe razlagati tako, da so klavzule o določitvi prava, ki se uporabi, vključene v „splošne pogoje“ pogodbe, ki sta jo stranki podpisali, ali ki so vsebovane v ločenem dokumentu, na katerega se pogodba izrecno sklicuje in za katerega se dokaže, da je bil izročen potrošniku, veljavne in jih je mogoče uporabiti?

Peto vprašanje. Ali je treba v primeru potrošniških pogodb, za katere se uporablja Uredba Rim I, člen 6(1) navedene uredbe razlagati tako, da se lahko nanjo sklicuje tako potrošnik kot tudi druga pogodbeni stranka?

Šesto vprašanje. Ali je treba v primeru potrošniških pogodb, za katere se uporablja Uredba Rim I, člen 6(1) te uredbe razlagati tako, da ima pravo, omenjeno v tej določbi, če so izpolnjeni vsi pogoji, prednost pred pravom, omenjenim v členu 6(3), čeprav bi se to pravo v konkretnem primeru lahko izkazalo za ugodnejše za potrošnika?

(1) Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1/32).

(2) Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL L 177, 4.7.2008, str. 6/16).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Provincial de Málaga (Španija)
17. januarja 2022 – CAJASUR Banco S.A./JO in IM

(Zadeva C-35/22)

(2022/C 171/20)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia Provincial de Málaga

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: CAJASUR Banco S.A.

Nasprotni stranki: JO in IM

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je v nasprotju s pravico do učinkovitega pravnega sredstva in členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, če se od potrošnika zahteva, da pred sodnim postopkom zunaj sodno zahteva vračilo zneskov, zato da zaradi ugotovitve ničnosti določenega splošnega pogodbenega pogoja, ker je nepošteno, nastanejo vsi učinki popolne odškodnine (vključno s stroški sodnega postopka), povezani s to ničnostjo, na podlagi člena 6(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah⁽¹⁾?
2. Ali je v skladu s pravico do popolne odškodnine in učinkovitostjo prava Unije ter člena 6(1) te direktive, da se določi naložitev stroškov (vključno s sodnimi stroški) glede na to, ali je potrošnik predhodno zunaj sodno zahteval vračilo zneskov od finančne institucije zaradi odprave navedenega določila?

(1) UL 1993, L 95, str. 29.